

World Vision

1 • 2025

Monica ja Desire puolustavat tyttöjen oikeuksia Ugandassa

Tärkeä päivä

Prisca, 6, valitsi oman kummin

Uusia alkuja

Kummihanke käynnistyi Etiopiassa

Sotaa paossa

Irina, Sasha ja Katyscha saivat apua

AUTA LASTA HÄDÄSSÄ

Kun katastrofi iskee, apumme pelastaa henkiä ja lievittää lasten ja perheiden kärsimystä jopa muutaman tunnin varoitusajalla. Lahjoituksesi muuttuu elintärkeäksi hätäavuksi osoitteessa worldvision.fi/hataapu. Lämmin kiitos.

Tekstaa **AUTAN30** numeroon **16499** (30 euroa)

Lahjoita valitsemasi summa MobilePaylla numeroon **74565**

Suomen World Vision puolustaa lasten oikeuksia eri puolilla maailmaa. Työmme lähtökohta on kristillinen lähimmäisenrakkaus. Autamme siellä, missä tarve on suurin uskontoon, etniseen taustaan tai poliittiseen vakaumukseen katsomatta.

World Vision 2025

ISSN 1797-8157

VASTAAVA PÄÄTOIMITTAJA: Annette Gothóni

PÄÄTOIMITTAJA: Tiina Usvajoki

TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ: Anna Pollari

KIRJOITTAJAT: Fartun Hassan, Jannika Melkko, Linda Kaljala, Saila Kivilahti, Teona Navdarashvili, Christina Nyback, Mary Luz Rupay

KUVAAJAT: Minna Annola, Johanna Haikarainen, Francis Mugo, Teona Navdarashvili, Anthony Ndshiro, Laura Oja, Annakaisa Oikarinen, Merja Tikkanen-Vilagi

LAYOUT: Veera Aalto, Indicio Oy

KANNESSA: Monica ja Desire, Uganda, Adjumanin pakolaisalue

KANNEN KUVA: Minna Annola

JULKAISIJA: Suomen World Vision

worldvision.fi

World Vision -lehti lähetetään järjestön tukijoille ja toiminnasta kiinnostuneille. Lehti on maksuton ja sen voi tilata asiakaspalvelusta. Suomen World Vision käyttää lehden tilaajatietoja henkilötietolain mukaisesti.

Suomen World Visionin rahankeräyslupa

World Vision Nordic ry

SUOMEN RAHANKERÄYSLUPA: RA/2021/1328. Lupa on voimassa toistaiseksi 1.1.2022 alkaen koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuunottamatta.

AHVENANMAAN RAHANKERÄYSLUPA:

ÄLR 2024/6851

TOIMEENPANOAIKA JA -ALUE: 10.10.2024–30.9.2025.

Ahvenanmaa

Varat käytetään Suomen World Visionin kehitysyhteistyöhön ja kehityspoliittiseen vaikuttamiseen ja tiedottamiseen Safer tomorrow for the children of East Africa -ohjelman 2022-2025 mukaisesti. Tähän sisältyvät kehitysyhteistyöhankkeet ja katastrofiapu kehittyvissä maissa, tiedotus- ja kansainvälisyshankkeet Suomessa sekä niitä tukevat toiminnot.

PAINO: ReblGroup

Tuettu Suomen
kehitysyhteistyövaroin

"Haluan Ukrainan ilman pommeja"

E rilaisten konfliktien määrä on maailmassa ennätysellisen korkealla ja humanitaarista apua tarvitsee yhä useampi ihminen. Jopa 36 miljoonaa alle viisivuotiaasta lasta kärsii vakavasta, akuutista aliravitsemuksesta. Maailman pakolaisista lähes puolet on lapsia.

Samaan aikaan uutiset kertovat julkisen kehitysrahoituksen sekä humanitaarisen avun poikkeuksellisen rajuista leikkauksista monissa eri maissa. Leikkausten vaikutuksista voit lukea lisää tämän lehden sivuilta 6–9. Professori **Liisa Laakso** puhuu kansainvälisen avun merkityksestä ja hienoista tuloksista etenkin terveyden ja koulutuksen saralla.

Kun osa aikuisista leikkaa ja osa riitelee, maailman lasten arjessa seuraus on selvä: heidän hätänsä syvenee.

Luulen, että kaikki konfliktin tai pakolaiskriisin keskellä elävät lapset jakavat viisivuotiaan **Katyan** toiveen: "Haluan Ukrainan ilman ilmahälytyksiä, ilman pommeja, ilman sotaa. Haluan vain olla perheeni kanssa."

Haastavassa maailmantilanteessa lahjoittajien tuki on entistään tärkeämpää. Sananlasku pitää paikkansa, yksittäisistä puroista syntyy suuria virtoja. Kummien globaalista vaikutuksesta kerromme tarkemmin sivulla 22 sekä ruotsiksi sivulla 36. Ukrainasta paenneen **Irinan** ja hänen kaksostyttojensä toiveikkaan tarinan löydät sivulta 32.

Lämmin kiitos teille kummit ja kuukausilahjoittajat, jotka tuette köyhissä tai vaarallisissa olosuhteissa eläviä lapsia ja perheitä. Lahjoitus-tenne avulla selviydytään hengissä, mutta myös rakennetaan uutta joka päivä. ●

Rauhallista kesää toivottaen,

Anna Pollari

viestintäpäällikkö

17

"Hymy"

**Stewardin, 5, vastaus kysymykseen,
miksi hän valitsi kummikseen
Miro Littlen**

22

TULOKSIA:

**Joka viides minuutti
hädänalainen ihminen
saa ruoka-apua ja tukea
perheelleen**

27

"Hienointa on huomata muutos lapsissa"

**RASHIDA FIKIRA, LAPSIYSTÄVÄLLISEN TILAN VASTAAVA
OHJAAJA**

Sisältö

- 5 Me vastaamme
- 6 Asiantuntijalta
- 10 Eskarilaisen päivä
- 12 Työ päättyy
- 13 Puheenvuoro
- 14 Reportaasi
- 22 Tuloksia
- 24 Kummimatkalta
- 27 Työntekijämme maailmalla
- 30 Pakolaisperheen luona
- 32 Katsauksia kentältä
- 34 Yhteistyössä
- 36 Resultat på Svenska
- 38 Tyttöjen oikeudet
- 39 Suomen World Vision

"Tiedämme oikeutemme ja aiomme jatkaa niiden puolustamista"

MONICA JA DESIRE

Tekisinkö testamenttilahjoituksen?

Kiitokset kysymyksestä, joka askarruttaa monia.

Olin äskettäin Madridissa järjestömme kansainvälisessä kokouksessa. Siellä keskusteltiin maailmantilanteesta, rahoitusleikkauksista ja erilaisista kriiseistä, jotka ravistelevat globaalia tasapainoa. Puhuimme myös testamenttilahjoituksista ja niiden yleistymisestä eri maissa.

World Visionissa on huomattu, että yhä useampi haluaa testamentillaan päättää, mihin oma varallisuus ohjautuu. Esimerkiksi Suomen World Visionin kautta voi tarjota lapsille ja perheille mahdollisuuden koulutukseen ja parempiin elinolosuhteisiin tai tuoda hätäapua luonnonkatastrofien ja konfliktien keskellä eläville ihmisille.

Kehitysyhteistyössä ja katastrofiavussa testamenttilahjoitukset voivat pelastaa henkiä. Niiden avulla tuetaan heikoimmassa asemassa olevia ihmisiä ja rakennetaan kestävämpää tulevaisuutta.

Testamenttilahjoitusta on jokaisen pohdittava itse. Kukaan toinen ei voi antaa siihen vastausta. Voin kuitenkin varmuudella sanoa, että testamenttilahjoitus avustusjärjestölle on arvokas tapa vaikuttaa maailmaan myös oman elämän jälkeen. Sen avulla voi varmistaa, että tukee omalla perinnöllään juuri niitä arvoja ja asioita, jotka ovat itselle rakkaita ja merkityksellisiä.

Ajattelen, että testamenttilahjoituksella voi auttaa apua eniten tarvitsevia. Se on konkreettinen tapa tehdä maailmasta parempi paikka myös tuleville sukupolville. ●

"Konkreettinen tapa tehdä maailmasta parempi paikka."

Annette Gothóni
toiminnanjohtaja

Kysy lisää: asiakaspalvelu@worldvision.fi, p. 096 818300

TEKSTI Jannika Melkko
KUVA Laura Oja

Mitä seuraa, kun avusta leikataan?

Useat länsimaat ovat leikanneet kehitysyhteistyöhön ja humanitaariseen apuun suunnattuja varoja. Mitä historiallisista leikkauksista seuraa? Onko avustustyöstä merkittävää hyötyä? Kysymyksiin vastaa Uppsalan Pohjoismaisen Afrikka-instituutin vanhempi tutkija Liisa Laakso.

Miljoonat konfliktien keskellä elävät ihmiset ovat saaneet ruoka-apua sekä terveys-, vesi- ja sanitaatiopalveluita ja yhä useampi lapsi pääsee kouluun.

Yhdysvaltain kehitysyhteistyövirasto USAID on reilun 42 miljardin dollarin vuotuisella budjetillaan rahoittanut eri puolilla maailmaa ruoka-apua ja kehitysyhteistyöhankkeita, joilla on muun muassa edistetty demokratiaa, tasa-arvoa ja ihmisoikeuksia sekä ehkäistä nälänhätää ja epidemioita.

Nyt valtaosa USAIDin työntekijöistä on lomautettu tai irtisanottu ja ulkomaanapu on jäädytetty.

Uppsalan Pohjoismaisen Afrikka-instituutin vanhempi tutkija **Liisa Laakso** on seurannut uutisia huolestuneena.

– USAIDin leikkausten välittömät vaikutukset ovat kovimpia muun muassa terveyssektorilla. Arvioita on jo esitetty siitä, että esimerkiksi malaria-, polio- ja hiv-kuolemat tulevat lisääntymään näiden ohjelmien yhtäkkisen katkaisemisen vuoksi, Laakso sanoo.

”Läntisellä
avulla on tuettu
tyttöjen ja
naisten
oikeuksia.”

Leikkauksia monissa maissa

Yhdysvallat ei ole ainoa valtio, joka on viime aikoina leikannut kehitysyhteistyöhön ja humanitaariseen apuun suunnattuja varoja. Viime vuonna esimerkiksi Suomi päätti leikata kehitysyhteistyörahoista yhteensä 1,2 miljardia euroa vuoteen 2028 mennessä.

Hiljattain Iso-Britannia ilmoitti leikkaavansa kehitysyhteistyövarojaan 40 prosentilla. Myös Ruotsi on kertonut leikkauksista. Laakso pitää niitä poikkeuksellisia.

– Ruotsissa leikkaukset ovat pienempiä, siellä puhutaan noin 5,5 prosentista, mutta ne ovat historiallisia

siinä mielessä, että Ruotsin kehitysapubudjetti on vuosikymmenten ajan joko kasvanut tasaisesti tai pysynyt ennallaan. Se, että budjetista leikataan, on hyvin historiallista.

Keskustelu on koventunut

Valtiot ovat perustelleet leikkauksia yleisillä säästötarpeilla mutta yhä useammin myös sillä, että puolustusmenot ovat kasvaneet.

– Kyllähän se kertoo ulkopoliittikan siirtymästä pehmeistä välineistä koviin. Jos aikaisemmin on pystytty kansalaisille ja veronmaksajille perustelemaan kehitysyhteistyön ulkopoliittinen tär-

keys kansainvälisen sääntöpohjaisen järjestelmän ylläpitämiseksi ja ehkä myös siitä näkökulmasta, että sen avulla saadaan ystäviä maailmalta, niin nykyisessä maailmantilanteessa tällaiset perustelut eivät enää tunnu miellyttäviltä. Keskustelu on koventunut.

Iso huoli ihmisoikeuksista

Euroopan maiden ja Yhdysvaltojen lisäksi myös esimerkiksi Kiina, Intia ja Persianlahden maat ovat suunnanneet varojaan kehitysyhteistyöhön. Laakson mukaan nämä kehitysyhteistyökumppanit keskittyvät erityisesti humanitaarisen avun antamiseen ja erilai-

– Kehitysavulla tuettu koulutus on alue, jonka hyödyt ovat tutkimuskirjallisuuden mukaan aivan kiistattomia, Liisa Laakso sanoo.

siin infrastruktuurihankkeisiin, joiden osalta ne voivat paikata muiden maiden leikkauksien seurauksia.

– Läntisellä avulla on kuitenkin tuettu esimerkiksi ihmisoikeustyötä, demokratiatyötä ja tyttöjen ja naisten oikeuksia. Ne ovat yhteistyöalueita, joista olen itse eniten huolissani, koska nämä nousevat kumppanimaat eivät suuntaa apuaan tällaisille sektoreille. ●

Huikeita tuloksia

JÄRJESTELMÄLLINEN KEHITYSYHTEISTYÖ käynnistyi useissa maissa, kuten myös Suomessa, 1960- ja 1970-luvuilla. Kehitysyhteistyö on kansainvälistä toimintaa muun muassa köyhyyden vähentämiseksi ja eriarvoisuuden kaventamiseksi. Avun tavoitteena on lisätä esimerkiksi alueellista vakautta, mikä puolestaan voi edistää myös avunantajamaiden kansallista turvallisuutta.

Kehitysyhteistyön tehokkuutta ja tuloksellisuutta on mitattu ja arvioitu alusta alkaen. Liisa Laakson mukaan se lukeutuu julkisen hallinnon ja verorahojen käytön valvotuimpiin ja arvioiduimpiin aloihin.

Koska toimintaa seurataan tiiviisti, myös epäonnistumisia havaitaan. Se voi johtaa ajattelemaan, että kehitysyhteistyöstä ei ole ollut todellista hyötyä.

– Kritiikkiä on aiheellista esittää ja epäonnistumisia on ollut, mutta niistä on myös opittu. Esimerkiksi sitä, kuinka paljon avusta jää paikallisen eliitin taskuihin, on syytäkin kritisoida. Samalla kannattaa muistaa, että kun julkisuuteen tulee tietoja vaikkapa korruptiotapauksista, se on osoitus siitä, että toimintaa valvotaan, Laakso sanoo.

Äärimmäinen köyhyys on puolittunut

Tutkimusten mukaan kehitysyhteistyö on ollut hyvin merkittävää maailman köyhimmille ja heikoimmassa asemassa oleville ihmisille. Suomalaisen kehitysjärjestöjen kattojärjestön Fingon mukaan kansainvälisen kehitysyhteistyön ansiosta muun muassa äärimmäinen köyhyys on puolittunut ja lapsikuolleisuus vähentynyt alle puoleen. Raskauden ja synnytyksen komplikaatioihin kuolee nykyään merkittävästi vähemmän ihmisiä kuin esimerkiksi vielä vuosituhannen alussa.

Lisäksi esimerkiksi uusien hiv-tartuntojen määrä on tällä vuosituhannella lähes puolittunut ja hivin etenemistä ehkäisevän antiretroviraalilääkityksen saatavuus on parantunut. Vuonna 2000 hoitoa sai 800 000 ihmistä, vuonna 2020 sitä riitti jo 26 miljoonalle ihmiselle ympäri maailmaa.

Miljoonat konfliktien keskellä elävät ihmiset ovat saaneet ruoka-apua sekä terveys-, vesi- ja sanitaatiopalveluita ja yhä useampi lapsi pääsee kouluun.

– Erityisesti kehitysavulla tuettu koulutus on alue, jonka hyödyt ovat tutkimuskirjallisuuden mukaan aivan kiistattomia. Myös rokotusohjelmien avulla on saatu huikeita tuloksia terveydenhuollossa, Laakso toteaa.

Työpaikat hillitsevät siirtolaisuutta

Laakson mukaan kehitysyhteistyö on hyödyttänyt köyhimpien ihmisten lisäksi myös kohdemaiden koulutettua keskiluokkaa luomalla uusia työpaikkoja esimerkiksi ulkomaisin varoin toimiviin kansalaisjärjestöihin ja ajatushautomoihin. Kehitysyhteistyövarojen leikkaukset voivat johtaa näiden työpaikkojen katoamiseen ja pakottaa työntekijät etsimään työtä ulkomailta, jos työpaikkoja ei kotimaasta löydy.

– Kestävän kehityksen kannalta on tärkeää löytää keinoja tukea yritteliäisyyttä ja luoda työpaikkoja. Tärkeä elementti on myös reilu kauppa. Vähiten kehittyneiden maiden oman taloudellisen kehityksen tukeminen sillä tavoin, että nuorille syntyy työpaikkoja, on keino välttää hallitsematonta siirtolaisuutta ja hillitä esimerkiksi ihmismassalukutusta. ●

TEKSTI **Hannele Pulliainen** KUVAT **Merja Tikkanen-Vilagi**

Eskarilaisen päivä Etiopiassa

Kuusivuotias Ibrawiyan on aloittanut esikoulun ja haaveilee terveydenhoitajan ammatista Etiopiassa. Viljelijäperheen kuopus asuu seudulla, jossa on äskettäin käynnistynyt uusi kummiohjelmamme. Kävimme tutustumassa Ibrawiyanin perheen päivään.

6.00 Äiti **Edilve**, 40, nousee ensimmäisenä ja valmistaa aamupalaa. Perheen kuudesta lapsesta viisi asuu vielä kotona. Korkeat banaanipuut ympäröivät kahta perinteistä asuinrakennusta. Toinen niistä on tarkoitettu ruuanvalmistukseen ja toisessa nukutaan. Edilve ja **Melese**-isä, 50, juovat kahvit ennen lähtöä pellolle. Kävely palstalle kestää tunnin.

7.30 Ibrawiyan lähtee esikouluun kavereiden kanssa. Aivan pienille lapsille kulureitti on liian haastava. Polkuja ja tienpientaria pitkin matka vie puoli tuntia. Kun lähtee ajoissa, aikaa jää myös leikeille.

8.30 Esikoulussa opitaan lukemista, laskemista sekä englantia. Nenä – nose, korva – ear, silmä – eye. Sanastoa voi kerrata seinillä olevista julisteista. Ibrawiyan on käynyt eskaria vasta kuukauden. World Visionin työntekijät rohkaisivat vanhempia ilmoittamaan Ibrawiyanin mukaan, jotta hän saa oppia uusia taitoja turvallisessa ympäristössä.

Melese-isä on sitoutunut kouluttamaan lapsensa, sillä hänen oma lapsuutensa oli rankka.

– Isäni kuoli, kun olin nuori ja jouduin huolehtimaan muista. En osaa lukea tai kirjoittaa, enkä ole koskaan käynyt koulua.

Koulupukuihin ja -tarvikkeisiin kuluu kuusilapsisessa perheessä rahaa,

Esikoulussa opitaan lukemista, laskemista sekä englantia. Ibrawiyan on käynyt eskaria vasta kuukauden.

jota ei juuri ole. Perheen pojat **Mesay**, 23, ja **Mathewos**, 15, auttavat pelto töissä. Vanhin tytär **Mihiret**, 17, osallistuu kuluihin ja käy huolehtimassa naapurin omistamasta härästä. Töiden takia hän joutuu välillä olemaan pois koulusta. Opettaja ei ymmärrä perheen vaikeaa tilannetta ja kurittaa Mihiretia poissaoloista.

– Aion kouluttautua ja työskennellä valtion virkamiehenä. Sitten voin auttaa perhettäni, Mihiret kertoo.

11.30 Esikoulu päättyy kolmen tunnin jälkeen. Ibrawiyan kävelee takaisin kotiin ja

Koulurakennuksen ulkoseinätkin on valjastettu opetuskäyttöön.

Ibrawiyan koulumatka kestää kävellen puoli tuntia.

Koulurakennus on hyvin pieni.

vanhemmat palaavat syömään lounasta. Isosiskot Mihiret ja **Betelhem**, 13, hoitavat ruuanlaiton. Vanhemmat lähtevät vielä iltapäiväksi peltotöihin.

13.00 Ibrawiyan auttaa sillä aikaa siivoamisessa ja hakee vettä lähteestä yhdessä siskojensa kanssa. Joskus hän tekee matkan ihan yksin. Lähdettä ei ole suojeltu, joten vesi ei ole aina puhdasta.

Iltapäivällä on aikaa tehdä omia juttuja ja samasta kylästä löytyy onneksi paljon seuraa.

– Hypin ruutua kavereiden kanssa.

Paras ystäväni on **Eden**, Ibrawiyan ker-
too.

20.00 Iltaruuaksi syödään injera-lettuja vihan-
nesten ja papujen kanssa. Perhe val-
mistaa kaiken ruokansa kahden pienen
maapalstan antimista. Tilkut ovat liian
pieniä tuottamaan riittävästi koko per-
heen tarpeisiin, mutta vapaata viljely-
maata on hyvin vähän tarjolla.

– Kun oma sato on syöty, yritämme
ostaa lisää aineksia torilta. Sieltä han-
kimme myös öljyä ja tomaatteja, Edilve
sanoo.

Perheen kuudesta lapsesta
viisi asuu vielä kotona.

21.00 Sähköjä ei ole, joten
pian pimeän las-
keuduttua koko perhe vetäytyy nuk-
kumaan. Seuraavana aamuna herätään
taas, kun aurinko nousee. ●

Äiti Edilve ja Ibrawiyan jutustelevat hetken ennen nukkumaanmenoa.

South Arissa avun tarve on suuri

- South Arin aluohjelman alueella perheet elävät äärimmäisessä köyhyydessä. Selviytymistä vaikeuttaa ilmastokriisin pahentama kuivuus. Lasten aliravitsemus on yleistä.
- Seudulla asuu 22 000 ihmistä, joista yli 11 000 on lapsia.
- Kummien tuella parannamme lasten ravitsemusta, vahvistamme lastensuojelua ja vähennämme lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa ja kaltoinkohtelua.
- Lähes tuhat etiopialaista lasta odottaa kummia Suomesta.

Adios, Renacer!

TEKSTI **Mary Luz Rupay, Linda Kaljala**

KUVAT **World Vision Peru, Merja Tikkanen-Vilagi**

Lasten oikeudet toteutuvat nyt paremmin Perun Renacerissa.

On aika juhlia kummiohjelman päättymistä Perun Renacerissa. Kummien tuella lasten elämä muuttui turvallisemmaksi ja tulevaisuus toiveikkaammaksi.

Brenda, 10, sai kummin kolmevuotiaana. Hän muistelee lämpimästi kummiaan ja kirjeenvaihtoa, joka vahvisti nuoren tytön luottamusta tulevaisuuteen.

– Kummius toi iloa elämääni. Tiesin, että joku välittää minusta ja tukee minua. Kummini myös kannusti minua opiskelemaan ahkerasti. Se rohkaisi pysymään koulussa.

Brendan äiti **Domitila** osallistui työpajoihin, joiden aiheena oli lasten kas-

Brendan äiti Domitila osallistui työpajoihin, joiden aiheena oli lasten kasvatus.

5 upeaa saavutusta

- **Alle viisivuotiaiden** lasten krooninen aliravitsemus **puolittui**.
- **Yli 90 prosenttia** vammaisista lapsista aloittaa varhaiskasvatuksen ja peruskoulun. Työmme alkaessa varhaiskasvatukseen pääsi vain kolmannes ja peruskouluun 68 prosenttia vammaisista lapsista.
- **Yli puolet** lapsista ja vanhemmista kertoi hyötynensä lastensuojelukoulutuksista.
- **500 nuorta** osallistui pienryhtäjäyyskoulutuksiin.

POIMINTOJA:

"Kukkia, jotka kukoistavat"

"Tärkein muutos näkyy lapsissa ja nuorissa. Kun aloitimme työn, he olivat hyvin ujoja eivätkä puhuneet juuri lainkaan. Nykyään he toimivat itse perustamissaan lasten ja nuorten kerhoissa ja tekevät vaikuttamistyötä."

Celia Cerda, kummikoordinaattori,
World Vision Peru

"Lapsiin kohdistuva väkivalta oli aiemmin normaalia. Kun World Vision aloitti toimintansa, kodeissa alettiin puhua lasten ja vanhempien välisestä merkityksellisestä suhteesta ja hellyydellä kasvattamisesta. Nyt väkivalta on vähentynyt."

Job, paikallishallinnon
työntekijä

"Minusta tuli kummilapsi kahdeksanvuotiaana. Opin ymmärtämään, että ei ole väliä, mistä tulee vaan mihin on menossa. World Vision auttoi kasvattamaan meistä kukkia, jotka nyt kukoistavat."

Christian, 23, entinen kummilapsi,
opiskelee lääkäriksi

vatus. Koulutuksen ansiosta suhteet omiin lapsiin paranivat. Myös Brenda näkee muutoksen.

– Aiemmin oli harvinaista nähdä äidin halaavan tytärtään tai isän sanovan lapsilleen rakastan sinua. Nyt kun perheet ovat osallistuneet World Visionin työpajoihin, halaamme toisiamme enemmän. Mielestäni kaikkien lasten tulisi saada paljon halauksia, koska on tärkeää tuntea olevansa vanhempiensa rakastama, Brenda toteaa.

Lopuksi hän haluaa vielä lähettää viimeiset terveiset kummilleen.

– Minä ja perheeni olemme nyt onnellisempia. Kiitos kaikesta! ●

Kouluruoka – lautasella annos toivoa

Kävin tutustumassa Suomen World Visionin tukemaan kouluun Korogochon slummialueella Nairobissa, Keniassa. Koulussa jaettiin ilmainen lämmin ateria noin 150 lapselle. Suurimmalle osalle lapsista se oli päivän ainoa kunnan ruoka.

Pavuista ja riisistä koostuva lounas syötiin luokkahuoneissa. Oli hiirenhiljaista ja lautaset tyhjenivät nopeasti. Kiinnitin huomioni poikaan, joka laittoi osan ruuasta housuntaskuunsa. Ymmärsin heti, että ateria jaettaisiin kotona sisarusten kanssa. Kouluruoka ei siis ollut vain ravintoa oppilaalle vaan koko perheelle.

Yksi lämmin ateria voi olla päivän tärkein asia, ja sen vaikutus ulottua paljon luokkahuonetta pidemmälle. Kouluruoka tuo lapsia kouluun, parantaa keskittymistä ja oppimistuloksia sekä vahvistaa lasten terveyttä. Se on erityisen tärkeä turvaverkko tytöille. He jäävät poikia useammin pois koulusta perheen taloudellisten vaikeuksien takia. Kun koulussa tarjotaan ruokaa, myös tytöillä on paremmat mahdollisuudet jatkaa opiskelua pidempään ja säästyä esimerkiksi varhaiselta avioliitolta.

Suomi on kouluruokailun mallimaa. Meillä jokainen lapsi saa maksuttoman aterian koulupäivän aikana. Tätä osaamista Suomi on vienyt maailmalle, ja Suomen World Vision on tavoitteellisesti ja onnistuneesti edistänyt kouluruokailua muun muassa Keniassa ja Ruandassa. Ulko-ministeriön tukemissa hankkeissa kouluruoka on ollut konkreettinen tapa tukea koulutusta, ravitsemusta ja tasa-arvoa.

Korogochon koulussa näin, mitä tämä tarkoittaa käytännössä. Pieni lautanen voi tarjota nälkäiselle lapselle toivoa, voimaa ja mahdollisuuden keskittyä oppimiseen.

Kouluruoka on jokaisen lapsen oikeus. ●

"Lautaset tyhjenivät nopeasti."

Christina Nyback
ohjelmajohtaja

TEKSTI **Tiina Usvajoki**

KUVAT **Minna Annola, Johanna**

Haikarainen, Annakaisa Oikarinen

Priscan valinta

Prisca, 6, katsoo pyykkinarulle ripustettuja kuvia. Hän etsii hetken, kunnes huomaa hymyilevän tummatukkaisen naisen, jolla on vaaleanpunainen pusero. Prisca tarttuu kuvaan ja poimii sen itselleen. Hänellä on nyt oma kummi.

Prisca on pukeutunut juhamekkoon Anna lapsen valita -tilaisuuden kunniaksi

Tänään on suuri päivä Pohjois-Ugandassa. Ilmassa väräilee ilo ja hienoinen jännitys. Perheet ovat saapuneet paikalle jo aamuvarhaisella. Se on paras hetki liikkua, sillä lämpötilan ennustetaan nousevan liki 40 asteeseen.

Ugandan World Visionin työntekijät koristelevat oranssina hehkuvaa juhlateltoa ilmapalloilla. Joku säätää kaituttimista rytmikästä musiikkia. Perheenäitejä naurattaa ja innokkaimmat tapailevat jo tanssiliikkeitä. Tunnelma kohoaa hetki hetkeltä.

Teemana terveys

Pian käynnistyy Anna lapsen valitilaisuus, jossa 26 lasta pääsee valitsemaan itselleen oman kummin. Ohjelmatyöntekijä **Betty Alungat** opastaa tottuneesti lapsia. Osa lähtee rekisteröitymään kummilapiseksi, osa siirtyy seuraamaan lapsille järjestettyä koulutusta, jonka teemana on terveys ja hygienia.

– Jokaisessa valintatilaisuudessa on jokin teema. Nyt lapset saavat tietoa käsienspesun merkityksestä tautien ehkäisyssä. Oppiminen sujuu parhaiten leikin ja tarinoiden kautta, Alungat kertoo.

”Lapset saavat tietoa käsienspesun merkityksestä tautien ehkäisyssä.”

Terveydenhoitoa kaikille

Kummilapset ohjataan terveystarkastukseen, jossa heidän tietonsa kirjataan ylös.

– Jos lapsi vaikuttaa sairaalta tai esimerkiksi alipainoiselta, lääkäri määrää lääkkeitä tai lisäravinteita. Keskustellessa lapsen voinnista myös vanhempien kanssa, Alungat sanoo.

Pian Prisca pääsee piirtämään kuvia kummille lähtevään ensikirjeeseen.

Stewardin, 5, valinta on Susijengin koripalloilija Miro Little. – Hymy, kuului perustelu.

Mistä on kyse?

- Anna lapsen valita -kummius on ainutlaatuinen tapa ryhtyä kummiksi. Se antaa lapselle mahdollisuuden valita kumminsa itse.
- Järjestämme valintatilaisuuksia Keniassa ja Ugandassa.
- Lähetämme kummiehdokkaiden kuvat lasten kotimaahan World Visionin toimistolle. Paikallisen World Visionin järjestämässä valintatilaisuudessa lapset valitsevat itselleen kummin.
- Kaikki kummeiksi ilmoittautuneet tulevat valituiksi. Moni lapsi odottaa omaa kummaa.
- Lisätietoa: www.worldvision.fi/annalapsenvalita

Sairaanhoitaja Consolata vastaa lääkkeiden jakelusta.

Kaikki paikalle saapuneet kyläläiset saavat terveydenhoitoa. Ketään ei käännytetä pois. Lääkäri **Aloci Denish Kizziton** vastaanotto on hieman sivummalla isojen puiden suojassa. Hänen luokseen muodostuu heti jono.

– Yleisimmät sairaudet ovat keuhkokuume, malaria, aliravitsemus ja ripuli. Moni lapsi kärsii nestehukasta, Kizzito kertoo.

Malariatestipisteellä lapsilta otetaan verinäyte sormenpäältä. Jos testi on

positiivinen, perhe saa tarvittavat lääkkeet kotimatalle. Lääkkeiden jakelusta vastaa lempeästi hymyilevä sairaanhoitaja **Consolata**.

– Minulla on tässä malarialääkkeiden lisäksi muun muassa antibiootteja, ripulilääkkeitä ja vitamiineja. Raskaana oleville naisille menee paljon rautaa.

Lääkäri Aloci Denish Kizzito on työskennellyt Pajulesa seitsemän vuotta.

Kaikki lapset pääsevät malariatestiin tapahtuman yhteydessä.

Mikä paikka?

- Pajulen alueohjelma sijaitsee Pohjois-Ugandassa, noin 450 kilometrin päässä maan pääkaupungista Kampalasta.
- Alueella asuu noin 30 000 ihmistä, jotka kuuluvat pääasiassa acholien etniseen ryhmään.
- Pohjois-Uganda kärsi 1990- ja 2000-luvuilla LRA-sissiryhmän terrorista, jolloin suurin osa alueen asukkaista siirrettiin armeijan suojelemille leireille kaupunkien liepeille. Ihmiset saivat palata koteihinsa vasta 2010 alkaen. Leireillä ihmiset elivät ruoka-avun varassa, joten esimerkiksi viljelytaidot pääsivät ruostumaan.
- Ilmastomuutoksen haitalliset vaikutukset näkyvät alueella. Kuivat ja kuumat jaksot ovat pidentyneet, sadekaudet ovat aiempaa rankempia.
- Kummien tuella parannetaan lasten terveyttä, ravitsemusta, koulutusta ja lastensuojelua sekä tuetaan maanviljelyä. Perheet osallistuvat säästöryhmiin, joissa he oppivat taloustaitoja.

Kummin tuki varmistaa Julietin opintien

JULIET, 11, on saapunut katsomaan Anna lapsen valitilaisuutta isoäitinsä **Margret Adyeron** kanssa. Isoäiti on silminnähden ylpeä Julietista, joka käy peruskoulun viidettä luokkaa ja menestyy hyvin.

– Tykkään luonnontieteistä. Biologia, kemia ja fysiikka ovat lempiaineitani, Juliet sanoo ujosti.

Adyero pitää huolta kuusilapsisesta perheestä. Perheen äiti lähti, kun Juliet oli neljävuotias. Äiti perusti uuden perheen ja käy noin puolivuositain tapaamassa Julietia ja tämän sisarusia.

– Joskus vain kerran vuodessa, Adyero tarkentaa.

Hentoinen isoäiti tekee aamusta iltaan työtä perheen eteen. Arki on raskasta ja apukäsilä olisi tarvetta. Kysymykseen perheenisästä isoäiti vastaa lyhyesti: isää ei ole. Se on varsin tavallista. Mitä köyhempi yhteisö, sitä useammin päävastuu kodista ja lapsista on naisilla.

Unelma koulutuksesta

Julietilla ja isoäidillä on yhteinen tahtotila. He haluavat, että Juliet pystyy käymään koulua mahdollisimman pitkään ja hankkimaan ammatin, joka tukee koko perheen hyvinvointia. Se on entistä enemmän mahdollista, sillä Juliet valitsi somevaikuttaja **Henriikka Reinmanin** viime vuonna kummikseen. Nyt World Visionin työntekijät vierailevat säännöllisesti perheen luona ja seuraavat Julietin koulunkäyntiä ja terveyttä.

– Haluan sanoa kummilleni, että olen hänelle kiitolinen. Hänen tuellaan on iso merkitys.

Margret Adyero hymyilee kuullessaan, että Reinman on kolmen lapsen äiti, jolla on pienet kaksoset. Kokenut lastenhoitaja tietää sen tarkoittavan melkoista työmäärää. Hän painaa käden sydämelleen ja lähettää lämpimät terveiset kummille.

– Paljon onnea kolmesta lapsesta ja siunausta koko perheelle. ●

Isoäiti Margret Adyero ja Juliet tulivat katsomaan valitilaisuutta. Juliet valitsi itselleen oman kummin jo viime vuonna.

Yhteisö vahvistuu

On helppo ymmärtää, miksi Anna lapsen valita -tilaisuuteen tullaan pitki- enkin matkojen takaa. Kummien tuella tuetaan koko yhteisöä.

- Muutos lähtee yhteisön sisältä, joten on tärkeää, että muutkin kuin kummilapset saavat apua. Se edistää tasa-arvoa. Koulutamme kummien tuella kaikkia yhteisön jäseniä muun muassa terveydestä, lastensuojelusta, lasten koulunkäynnin tärkeydestä ja taloudenpidosta. Tarkoituksena on, että koko yhteisö vahvistuu, Alungat sanoo.

Hän painottaa, että tarve avulle on suuri. Tänä vuonna riesana on ollut kuivuus. Monet perheet ovat menettäneet satonsa.

- Jokainen kummi on meille tärkeä.

Miksi juuri hän?

Kuin varkain ilmapiiri sähköistyy. Lapset ovat muodostaneet tanssivajonon. He lähtevät yksitellen kohti juh-

Sharon, 8, ihasteli kumminsa asuvalintaa ja kuvassa näkyviä kukkasia.

Daniel, 8, tykkäsi kumminsa iloisista kasvoista.

Kyläläiset saapuivat valintatilaisuuteen jo aamuvarhaisella. Kuvan oikeassa laidassa innostuttiin tanssimaan.

"Jokainen kummi on meille tärkeä."

lateltaa. Pysähtyvät teltan oviaukolle ja katsovat tarkasti narulla roikkuvia kuvia.

Steward, 5, kävelee määrätietoisesti yhden kuvan eteen ja valitsee leveähymyisen koripalloilijan.

Pian jokainen kuva on poimittu. Lapset ovat valinneet kumminsä.

Priscan valinta on **Elisa Koskinen**. Perustelut tulevat topakasti pienen hymyn kera.

– Hänellä on ihanat vaatteet ja kukka paidassa. Pinkki on kiva väri. ●

Patientsin, 5, valintaan vaikutti kummin kädessä oleva kukkakimppu.

9-VUOTIAS ON LAPSI – EI MORSIAN

Lapsiavioliitto vie lapsuuden, koulutuksen – ja tulevaisuuden.

Mimmirahasto auttaa tytöt turvaan ja takaisin kouluun.

worldvision.fi/mimmirahasto

Kummiuden iso vaikutus

Minuuteissa

JOKA TOINEN MINUUTTI

perhe saa käsienpesu-
pisteen kotiinsa.

JOKA VIIDES MINUUTTI

nälkäkriisin keskellä
elävä ihminen saa
ruoka-apua ja tukea
perheelleen.

JOKA KYMMENES MINUUTTI

viljelijä oppii uusia,
kestäviä maatalous-
tekniikoita.

*Luvut on koonnut yhteen
kansainvälinen World Vision
ja lähteenä on käytetty
alueohjelmien vuosi-
raportointia toimintamaista.*

World Vision -kummeja on yli 2,1 miljoonaa. Heidän tukensa tavoittaa lähes 15 miljoonaa lasta eri puolilla maailmaa. Kokosimme tälle aukeamalle tutkittua tietoa siitä, millainen vaikutus kummien lahjoituksilla on lasten elämään.

Tiesitkö?

- World Vision on maailman suurin puhtaan veden saattavuutta parantava kansalaisjärjestö kehittyvissä maissa.
- World Visionin avustustyö tavoittaa **yli 300 miljoonaa** haavoittuvassa asemassa olevaa lasta. ●

Tunnissa

JOKA TUNTI

lapsi, joka kärsii henkeä uhkaavasta aliravitsemuksesta, saa apua.

JOKA TUNTI

150 ihmistä saa käyttöönsä puhtaan veden.

Päivässä

JOKA PÄIVÄ

koulutamme neljä terveystyöntekijää tunnistamaan ja hoitamaan lasten aliravitsemusta.

JOKA PÄIVÄ

2 000 ihmistä saa turvallisen vessan kotinsa yhteyteen.

Viikossa

JOKA VIIKKO

100 huoltajaa oppii, miten valmistaa lasten terveyttä vahvistavia, ravitsevia aterioita.

JOKA VIIKKO

100 viljelijäperhettä saa tarvikkeita ja tukea, joilla he voivat kasvattaa runsaita satoja ja terveitä kotieläimiä.

”Kerrassaan ikimuistoinen reissu”

Laura ja Janina Mikkolan opintomatka Keniaan sisälsi kauan odotetun halauksen lisäksi avun perillemenon todistamista sekä sopivasti sähläystä. Kysyimme äidiltä ja tyttäreltä 10 kysymystä matkasta.

1. Miten valmistauduitte matkaan?

Valmistauduimme matkaan huolehtimalla rokotukset ajantasalle ja ostamalla tuliaisia kummilapselle sekä hänen koululleen, jota olemme tukeneet jo vuosien ajan.

Laukkujen pakkaamiset mietimme jo hyvissä ajoin valmiiksi. Nyt mukaan

Ivy, Janina ja Laura istuttivat mangopuun muistoksi unohtumattomasta tapaamisesta.

piti saada mahtumaan mm. koulutarvikkeita, vaatteita, hygieniatarvikkeita sekä valokuvakirjat.

Kummilapsellemme **Ivylle** veimme valokuvakirjan, jossa on kuvia hänestä kuusivuotiaasta 14-vuotiaaksi.

2. Jännittikö matkaan lähteminen?

LAURA: Jännittämisen sijaan oli enemmänkin odottavainen olo ja innostusta

KUMMIGALLUP: Mikä jäi mieleen?

Neljä kummiä pohti, mikä opintomatassa oli kaikista hienointa.

MARIA KURKI-HIRVONEN:

// Tunnekuuhu sisälläni on ollut kova. Tämä oli pöyristyttävän hämmästyttävän ihana matka. Olen niin kiitollinen, että pääsin mukaan. Hienointa on ollut kokea iloisuus, hymyileväisyys ja toisten huomioiminen. Täällä ei näy katkeruutta. Kummiperheen tapaaminen oli ikimuistoinen. He ottivat minut niin lämpimästi vastaan. Opimme tuntemaan toisemme."

JAANA KLAMI:

// Kummilapsen tapaaminen. Naurettiin niin, oli ihanaa yhdessä! Äidin kanssa juttelimme eroavaisuuksista naisten elämässä. Täällä naiset eivät aja autoa, mutta tekevät suurimman osan kotitöistä. Vaikka meillä oli hieman kielihaasteita, löysimme tavan kommunikoida."

JAANA SELENIUS:

// On vaikea valita, mikä oli parasta. Kaikki oli niin mieleenpainuvaa ja hienoa."

SIGRID KATAJALA:

// Kummilapsen tapaamispäivä oli ikimuistoinen. Meinasin itku tulla, kun tulin autosta ja näin Evansin ensimmäisenä vastassa. Meillä oli hyviä keskusteluja. Piirsimme ja pelasimme jalkapalloa. Ilo pursusi, vaikka isolla perheellä oli toimeentulohaasteita."

sekä pikkuisia perhosia vatsassa. Olinhan odottanut matkaa jo kovin kauan.

JANINA: Reissuun ilmoittautumisvaiheessa en osannut vielä oikein jännittää, sillä matka tuntui olevan kaukana edessä päin. Matkan lähestyessä jännitys hieman kasvoi. Kokonaisuudessa oli enemmän odottavainen fiilis. Jännittäminen mielestäni kertoo siitä, että on tekemässä jotakin itselleen tärkeää. Siksi jännittäminen on tosi okei!

”Ajattelemme, että jokainen lapsi on tärkeä.”

3. Mitä odotuksia teillä oli matkasta?

Odotimme eniten kummilapsen ja hänen perheensä tapaamista. Olimme miettineet jo etukäteen, miltä tuntuu halata Ivyä. Halusimme myös nähdä hänen koulunsa ja miten apu on mennyt perille.

4. Miten matka sujui?

Matka sujui mukavasti, se ylitti odotuksemme. Se myös lähensi meitä, sillä vietimme tiiviisti aikaa yhdessä ja saimme jakaa ainutlaatuisen kokemuksen yhdessä.

5. Mitä matkalta jäi erityisesti mieleen?

Lämpimät kohtaamiset ihmisten kanssa. Ja se halaus. Ivykin sanoi, että oli odottanut meidän halaamista. Näimme myös konkreettisesti, mitä tuellamme on saatu aikaan. Kummilapsemme kouluun oli hankittu lukollisia pulpetteja, joissa lapset voivat säilyttää koulukirjoja, oppilailla oli käytössä uudet vessat ja heillä oli päällään koulupukuja, joita oli hankittu tuellamme.

Kummityttömme Ivy hurmasi meidät. Hän on upea ja itsevarma nuori.

Hän lauloi meille ja piti hienon puheen ihmisten edessä. Olimme niin ylpeitä hänestä!

Vierailimme myös paikallisen perheen kodissa. Siellä ei kyyneliltä vältytty. Ryhdyimme 1,5-vuotiaan **Chantal**in kummeiksi ja toinen kummimatkalainen ryhtyi Chantalin seitsemänvuotiaan sisaruksen kummiksi.

6. Laura, miksi halusit matkalle mukaan juuri tyttäresi?

Halusin viettää aikaa Janinan kanssa ja jakaa nämä kokemukset juuri hänen kanssaan. Halusin nähdä ja oppia yhdessä. Olin 2013 kummimatalla Intiassa toisen tyttäreni kanssa. Nyt sain kokea myös Janinan kanssa yhtä upean kokemuksen.

7. Janina, millaista oli matkustaa äidin kanssa?

Hupia ja säheltämistä aina välillä. Milloin eksyimme, milloin matkalaukku oli kateissa tai skorpionin hätisteltävissä, mutta aina kaikesta selvitettiin. Opimme paljon yhdessä ja myös uutta toisistamme. Kerrassaan ikimuistoinen reissu.

8. Oliko matka raskas?

LAURA: Raskainta oli kuumuus ja hetket, jolloin olimme auringossa pidempiä aikoja. Oli tärkeää muistaa nesteytys.

JANINA: Matkustaminen sujui mukavasti. Pysähdyksiä ja jaloitteluhetkiä olisi kuitenkin voinut olla enemmän pitkien automatkojen lomassa.

9. Miksi haluatte auttaa lapsia, jotka asuvat kaukana Suomesta?

Ajattelemme, että jokainen lapsi on tärkeä. Lapsen asuinpaikalla ei ole väliä.

LAURA: Suomessa autan lapsia perhehoitajana. Köyhissä maissa haasteet ovat eri mittakaavassa, koska pulaa on perustarpeista kuten ruoasta ja vedestä. Lasten auttamisesta tulee mahtava olo ja avun perillemenon todistaminen valokuvista ja kummilasten kirjeistä vain lisää auttamishalua. Nytkin neulon villapaitoja lapsille Ngoswetiin. Siellä voi olla öisin viileää.

Mikä opintomatka?

- Helmikuussa 2025 järjestettiin opintomatka Kenian Ngoswetiin. Omakustanteiselle matkalle lähti 21 kummiä.
- Kummit tutustuivat kehitysyhteistyöhön ja tapasivat kummilapsensa. He näkivät omin silmin, mitä heidän tuellaan on saatu aikaiseksi.
- Matkalla vierailtiin mm. kouluissa, terveysklinikalla, hedelmäfarmilla ja perheiden kodeissa. Lisäksi tutustuttiin World Visionin tukemiin säästöryhmiin ja kuultiin nuorisotyöstä slummeissa.
- Kenian-matka oli ensimmäinen opintomatka kuuden vuoden tauon jälkeen. Seuraavaa matkakohdetta ei ole vielä päätetty.

10. Mitä jäi kertomatta?

JANINA: Oli hienoa nähdä, kun World Visionin tuella koulutuksen saanut ihminen ohjasi muita. Näimme, miten koulutuksesta saatu hyöty moninkertaistuu. Lisäksi tuntui hyvältä olla murtamassa sanontaa ”yksi ihminen ei voi vaikuttaa”. Kyllä yksi ihminen voi muuttaa toisten ihmisten elämän suuntaa pienilläkin teoilla.

LAURA: Olen aina halunnut kuulla Ivyn mielipiteitä ja kysellyt häneltä, millaista arki on. Ivy kertoi, että hän ei jaksa käydä koulua, koska koulussa ei ole ruokaa. Koulumatkakakin on pitkä. Päätin alkaa tukea kouluruokailua. Seuraava projektini on koulun ruokalan kunnostaminen. Aloitan omakeräyksen sen tiimoilta. ●

TEKSTI **Anna Pollari, Tiina Usvajoki**
KUVAT **Minna Annola, Anthony**
Ndahiro, Laura Oja

KUKA

NIMI: Rashida Fikira

IKÄ: 26

TITTELI: Vastaava ohjaaja,
lapsiystävällinen tila

TOIMINTAPAIKKA:
Adjumanin alueohjelma,
Uganda

Lasten asialla

Rashida Fikira tietää, mitä lapsille kuuluu. Hän on yksi kolmesta kehitysyhteistyön ammattilaisesta, joiden työhön tutustumme tässä jutussa.

Rashida Fikira työskentelee vastaavana ohjaajana lapsiystävällisessä tilassa Pohjois-Ugandan pakolaisalueella Adjumanissa. Ohjaajia on yhteensä 10, lapset on jaettu eri ikäryhmiin. Kävi-
jöitä riittää, sillä pelkästään 3–6-vuotiaita on reilut 600. Nuorimmille on tarjolla puuroa, vanhemmille sitä ei riitä. >

Rashida Fikira on unelmatyössään lasten parissa.

– Alueella on paljon haasteita, sillä perheet ovat köyhiä. Tehtävämme on auttaa lapsia unohtamaan huolet. Täällä he saavat leikkiä ja oppia rauhassa, heitä kuunnellaan ja tuetaan. Jos huomaan, että lapsi on vetäytyväinen ja hiljainen, keskustelen hänen kanssaan ja usein myös vanhempien kanssa, Fikira kertoo.

”Luokseni tuli tyttö”

Haasteista huolimatta hän näkee työssään paljon hyvää. Lapset uskaltavat aiempaa rohkeammin puhua kohtaamistaan ongelmista.

– Luokseni tuli tyttö, joka kertoi vanhempien suunnittelevan hänen naittamista vanhemmalle miehelle. Otin yhteyttä tytön opettajaan, joka keskusteli vanhempien kanssa. Avioliitto saatiin peruttua.

Fikiran oma lapsuus oli rankka. Hän menetti äitinsä vain kuusivuotiaana ja varttui isoveljen kanssa. Sitkeä tyttö menestyi hyvin koulussa, ja veli tuki sisartaan maksamalla tämän koulumaksut.

– Opiskelin varhaiskasvatuksen opettajan ammattia vastaavan tutkimuksen. Nyt saan World Visionilta palkkaa, jonka lisäksi olen saanut järjestöltä koulutusta oman yrityksen perustamiseen.

Fikira sanoo olevansa unelmatyössään. Hän on aina viihtynyt lasten parissa.

TIESITKÖ?

- World Visionin työntekijöistä 99 prosenttia tekee töitä omassa kotimaassaan.
- Yli 80 prosenttia heistä asuu apua saavien perheiden kanssa samoissa kylä- ja kaupunkiyhteisöissä.
- Työntekijät tuntevat seudun ja sen asukkaat. Sen ansiosta avustustyössä keskitytään oikeisiin asioihin.

KUKA

NIMI: Betty Kita

IKÄ: 27

TITTELI: Ohjaaja, mielen-
terveystyön vertaistukiryhmät

TOIMINTAPAIKKA:
Adjumanin alueohjelma,
Uganda

Pakolaisten kokemukset ovat Etelä-Sudanista kotoisin olevalle Betty Kitalle tuttuja.

– Hienointa on huomata muutos lapsissa. Kuinka he oppivat ratkaisemaan asioita keskustelemalla, eivätkä ole enää niin väkivaltaisia. Kuinka he alkavat luottaa ja alkavat puhua avoimemmin.

Betty Kita ohjaa mielen-terveystyötä tukevia vertaistukiryhmiä Adjumanin pakolaisalueella. Joka maanantai hän asettelee muovituolit puun alle ja vastaanottaa ensimmäisen 30 osallistujan ryhmän.

Tukiryhmiin osallistuu ugandalaisia sekä Etelä-Sudanista saapuneita pakolaisia. Osa kaipaa apua oman tilanteen käsittelyyn, toisia huolestuttaa lapsen tai nuoren jaksaminen vaikeissa olosuhteissa.

Myös Betty Kita on kotoisin Etelä-Sudanista, joten kokemukset ovat tuttuja.

– Pakenin Ugandaan vuonna 2016. Äiti ja sisarukset pääsivät tänne asti, mutta isäni kuoli pakomatalla.

”Näemme kyynelitä”

Moni pakolainen puhuu tukiryhmässä ensimmäistä kertaa vaikeista aiheista kuten pakomatkan vaaratilanteista tai kuolemasta.

– Se on rankkaa ja silloin näemme kyynelitä, Kita kertoo.

Ryhmän jäsenet osallistuvat ensin viisiosaiseen koulutukseen, jossa käydään läpi stressinhallintaa ja keinoja käsitellä ahdistusta ja masennusta. Vasta koulutuksen jälkeen ryhmä aloittaa viikottaiset tapaamiset.

Kita ohjaa vertaistukiryhmiä jo nel-

Jean Aimé Habyarimana on itse entinen kummilapsi. Mediatrice sai World Visionin tuella pyörätuolin ja pystyy nyt käymään koulua.

jättä vuotta. World Visionin järjestämä ohjaajakoulutus oli mahdollisuus tehdä jotain pakolaisalueen ihmisten hyväksi.

– He ovat minun ihmisiäni ja ajattelen, että minun täytyy jotenkin auttaa. Olemme kaikki kaukana kotoa ja on niin paljon huolia.

Ryhmän ohjaaja saa työstään korvauksen ja Kita on voinut sen avulla tukea äitiään ja sisarusten koulunkäyntiä. Omasta perheestä hän ei haaveile.

– Minulla on jo yksi tutkinto sosiaalityöstä, mutta opiskelen viikonloppuisin lisää. Tämä työ tulee ensin.

Jean Aimé Habyarimana on tuttu näky moottoripyöränsä kanssa Etelä-Ruandan maaseudulla. Työpäivät kuluvat pääasiassa kylissä. Toimistossa hän istuu harvoin.

Habyarimanalla on sosiaalityön yliopistotutkinto. Hän työskentelee koordinaattorina Umuravan alueohjelmassa. Vastuulla on lasten hyvinvoin-

nin seuranta sekä lastensuojeluun ja kummiuteen liittyviä asioita.

– Pidän yhteyttä kouluihin ja päiväkoteihin. Tapaan perheitä ja varmistan, että lapset tietävät lukutaitokerhoista ja muista heille suunnatuista aktiviteeteista. Kerron vanhemmille koulutuksista, joihin heidän kannattaa osallistua.

On tärkeää tuntee seutu ja sen asukkaat, jotta avustustyössä keskitytään oikeisiin asioihin.

– Osallistun säännöllisesti esimerkiksi kyläkokouksiin. Pysyn kärryllä siitä, mitä haasteita lasten arjessa on ja minkälaista tukea meiltä toivotaan.

”Työntekijät välittivät”

Habyarimana näkee työssään kummien tuella tehtävän työn vaikutukset. Esimerkkinä hän nostaa esiin vammaisten lasten saaman avun.

– Yhdessä alueen kylistä asuu pieni tyttö, joka pystyi aiemmin vain makamaan kodissaan. World Visionin tuella

KUKA

NIMI: Jean Aimé Habyarimana

TITTELI: koordinaattori, lastensuojelu, kummius

TOIMINTAPAIKKA: Umuravan alueohjelma, Ruanda

perhe sai tytön hoitoon. Hän pystyy nyt istumaan ja on saanut käyttöönsä pyörätuolin. Hän käy nykyään koulua ikätovereidensa kanssa.

Habyarimana on itse ollut kummilapsi. Järjestön arvostava suhtautuminen lapsiin johdatti hänet hakemaan töitä juuri World Visionilta.

– Minulle on jäänyt vahvasti mieleen, miten työntekijät välittivät ja miten he kohtelivat meitä lapsia. Silloin syntyi haave tehdä samaa työtä. ●

TEKSTI Tiina Usvajoki

KUVAT Minna Annola

Rebecca Banyen koti on kuvassa oikealla. Hän on rakentanut sen itse.

"Hassanin koulunkäynti on suurin toiveeni"

Kun Rebecca Banye pakeni yhdeksän vuotta sitten Etelä-Sudanista Ugandaan, kyse oli elämästä tai kuolemasta. Matkaa taitettiin jalan, ruokaa ja juomaa ei ollut. Mukana oli kahdeksan lasta. Näkövammaisen Hassan oli tuolloin vain viisivuotias.

Rebecca Banyen, 49, perheen elämä Adjumanin pakolaisalueella on asettunut uomiinsa. Banye esittelee tynesti kotia ja pihapiiriä. Muutama kana pyörähtelee jaloissa. Pyykit kuivuvat talon vierustalla. Hieman sivummalla on kaivo.

– Olen rakentanut talomme itse. Pystyttänyt seinät ja katon. Omin käsin on kaikki tehty, Banye toteaa.

Perhe saapui Pohjois-Ugandaan 2016. Banye muistelee vakavana läh-

dönhetkeä kaoottisesta Etelä-Sudanista.

– Kapinallisryhmän sotilaat tulivat kotiimme keskellä yötä. He sanoivat, että mieheni on liityttävä heihin. Kieltäytyminen maksaisi ison summan rahaa tai mieheni hengen. Tiesimme, että muiden perheiden isiä oli tapettu kieltäytymisen takia.

Kotieläimet piti jättää

Seuraavana aamuna Banyen aviomies päätti paeta yksin.

– Hän pakeni, koska pelkäsi henkensä edestä. Olimme varmoja, että sotilaat tulisivat takaisin. Minulla ei ollut muuta mahdollisuutta kuin jättää kotimme. Olin kuullut, että ihmiset menevät Pohjois-Ugandaan. Liityimme lasten kanssa heidän joukkoonsa.

Kävelymatka kesti kaksi päivää. Pienin lapsista oli vasta kaksivuotias. Nääntynyt perhe onnistui pääsemään Ugandan puolelle kuin ihmeen kaupalla. Vastaanottokeskuksessa vierähti yhdeksän päivää, jonka jälkeen perheelle osoitettiin asuinpaikka Adjumanista.

Banye muistaa yhä tarkasti synnyinseutunsa maisemat Etelä-Sudanissa. Hän vastaa hieman hämmentyneenä kysymykseen kaipauksesta.

– Eniten ajattelen vuohia, lehmiä ja kanoja. Ne jäivät sinne.

Haasteita opintiellä

Hassan, 14, seuraa keskustelun etene- mistä äitinsä vierellä. Pojan kädessä on valkoinen keppi. Silmät ovat ummessa,

mutta tarkkaavaisuus on herpaantumatonta.

– Englanti on lempiaineeni, hän vastaa viipymättä.

Hassanin koulu sijaitsee 48 kilometrin päässä kodista. Äiti huolehtii pojan kouluihin lukukausien ajaksi ja hakee kotiin lomakausiksi. Hassan yöpyy koulun asuntolassa, jossa on huomioitu eri tavalla vammaiset lapset.

Hassan menestyy hienosti koulussa, joten paikallinen järjestö on hakenut hänelle stipendiä opintojen tueksi. Rahoitusleikkausten vuoksi stipendit on tällä hetkellä jäädytetty.

– Kunpa poikani saisi jatkaa opintoja. Hassanin koulunkäynti on suurin toiveeni.

Haaveena näönkorjaus

World Vision on tukenut perhettä starttirahalla, jonka Banye sijoitti oman yrityksen perustamiseen. Hän myy markkinoilla muun muassa hirssiä sekä valmistamaansa maapähkinätahnaa.

– Tuotteet menevät kaupaksi, Banye nauttii.

Perhe pärjää, mutta rahareikiä riittää. Banyen toiveissa siintää Hassanin näkövammaisen korjausleikkaus.

– En ole koskaan saanut varmistusta, mikä pojan silmissä on vikana

FAKTA

- Ugandassa asuu yli 900 000 eteläsudaniolaista pakolaista. Suurin osa heistä elää Pohjois-Ugandan pakolaisalueella.
- Pakolaiset saavat äänioikeutta lukuunottamatta samat palvelut ja oikeudet kuin ugandalaiset. He voivat myös liikkua vapaasti ja tehdä töitä.
- Jos pakolainen jää asumaan pakolaisalueille, hän saa käyttöönsä maapalstan, jolle hän voi rakentaa asunnon ja jota hän voi viljellä.
- World Visionin Pohjois-Ugandassa sijaitsevaa Adjumanin alueohjelmaa toteutetaan Suomen ulkoministeriön tuella.

tai mistä hänen näkövammansa johtuu. Haluaisin viedä hänet tutkimuksiin ja selvittää, onko näön korjaaminen mahdollista. ●

– Hassan ansaitsee samat mahdollisuudet käydä koulua kuin muutkin lapset, Rebecca Banye sanoo.

NÄE & KOE. SEURAA. PIDÄ YHTEYTTÄ.

My World Vision -portaalissa voit aiempaa helpommin seurata kummilapsen ja hänen kotiseutunsa elämää sekä pitää yhteyttä kummilapsen kanssa.

Rekisteröidy helposti:
worldvision.fi/mwv

TEKSTI JA KUVA **Teona Navdarashvili**

Irina pääsi tyttäriensä Sashan ja Katsyan kanssa turvaan Georgiaan.

SOTA UKRAINASSA: "Minun pitää suojella lapsiani"

Tärkeintä on saada lapset turvaan, ajatteli Irina, kun ensimmäiset pommit tippuivat kotikaupunkiin keväällä 2022.

Irina sekä kaksostytöt **Sasha** ja **Katsya** lähtivät pakomatkalke Georgiaan, Irina-äidin synnyinmaahan. Matka Odessasta Tbilisiin kesti neljä päivää Moldovan, Romanian, Bulgarian ja Turkin läpi.

Lähtöpäätös oli vaikea, sillä isä joutui jäämään Ukrainaan sotatilan takia.

– En halunnut jättää osaa perheestäni, mutta tiesin, että minun pitää suojella lapsiani, Irina toteaa.

Käteisapua ja psykologin tukea
Tbilisistä Irina löysi World Visionin tukeman keskuksen, joka tarjoaa pakolaisille hätäapua sekä tietoa ja neuvontaa tarjolla olevista tukipalveluista.

Irinan perhe sai keskukselta muun muassa käteisapua.

– Ilman sitä meillä olisi ollut alussa todella vaikeaa. Raha-apu antoi meille turvaa, ja olen siitä äärettömän kiitolinen.

Irinan tyttäret osallistuivat keskuksen Happy Space -toimintaan, joka tarjoaa lapsille ja aikuisille muun muassa kielikursseja, vertaistukea ja taideterapiaa.

– Paikka on ollut siunaus tytöille. He pystyivät rentoutumaan ja toipumaan.

Erityisesti Katsya kamppaili pakenemisen aiheuttaman trauman kanssa.

– Hän heräsi öisin itkien, ikävöi

Näin autamme

- World Visionin hätäapu-operaatio on tavoittanut yli 2,1 miljoonaa ihmistä, joista lähes miljoona on lapsia.
- Autamme Ukrainassa, Moldovassa, Romaniassa sekä Georgiassa.
- Jaamme ruoka-, tarvike- ja käteisapua sekä tarjoamme psykososiaalista tukea ja mielenterveyden palveluita.
- Tuemme lasten koulunkäynnin jatkumista ja jaamme opiskelutarvikkeita.
- Tuemme huoltajien työllistymistä.

Ukrainaa, ikävöi ystäviään. Minun oli vaikea katsoa sitä.

Irina etsi lisätukea ja Katsya pääsi juttelemaan World Visionin tarjoaman psykologin kanssa.

– Katsya hyötyi tapaamisista todella paljon. Hän oppi käsittelemään tunteitaan ja pelkojaan.

Koulutuksen kautta yrittäjäksi

Irina etsi keinoa hankkia perheelleen tuloja Tbilisissä. Ratkaisu löytyi yrittäjyydestä.

– Kävin keramiikkakurssin ja rakastuin heti. Opín muotoilemaan savea, maalaamaan ja polttamaan.

Irina sai World Visionilta pienyritystä- ja markkinointikoulutuksen ja toiselta järjestöltä pienen starttirahan. Hän järjestää keramiikkakursseja sekä valmistaa käyttö- ja koriste-esineitä myyntiin. Myös tyttäret ovat mukana toiminnassa.

– Emme enää ainoastaan selviydy, vaan olemme tiimi. Elämässä on taas iloa, Irina hymyilee. ●

YK:n pakolaisjärjestö UNHCR:n sekä Georgian ja Suomen World Vision -toimistojen yhteinen projekti tukee ukrainalaisia pakolaisia Georgiassa.

TEKSTI **Saila Kivilahti**

KOLUMBIA | Psykososiaalista tukea ja turvamajoitusta

KOLUMBIAN aseellinen konflikti eskaloitui loppuvuodesta 2024. Se johti humanitaariseen kriisiin Norte de Santanderissa, jossa on Suomen World Visionin koordinoima yhteistyöhanke (A tu Lado, Vierelläsi).

Tämän vuoden alussa tilanne paheni merkittävästi. Lasten ja nuorten rekrytointi aseellisiin ryhmittymiin lisääntyi, samoin lapsityö ja lasten seksuaalinen hyväksikäyttö. Nuorten päihteidenkäyttö ja itsemurha-ajatukset kääntyivät nousuun. Väkivaltainen ympäristö lisäsi myös sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa sekä naisten, lasten ja nuorten oikeuksien loukkauksia.

Nyt hankkeessa on keskitytty tarjoamaan psykologista ensiapua lapsille ja nuorille sekä psykososiaalista tukea ja hygieniatarvikkeita sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreille. Välittömässä vaarassa olevat lapset, nuoret ja heidän perheensä ovat saaneet väliaikaista suojaa turvamajoituksessa. Vaikeapääsyisellä konfliktialueella on tarjottu yli 45 000 palvelua 36 610 ihmiselle. ●

Suomen World Visionin koordinoimassa yhteistyöhankeessa ovat mukana World Vision, HIAS, Profamilia ja SOS-Lapsikylä. Hanke on toiminut Kolumbiassa vuodesta 2022. Sen painopisteitä ovat lastensuojelu, seksuaali- ja lisääntymisterveys sekä mielenterveyspalvelut. Hanke rahoitetaan EU:n humanitaarisen avun tuella.

TEKSTI **Fartun Hassan**

SOMALIA | Asma vaatii nollatoleranssia silpomiseen

ASMA (nimi muutettu) oli vain seitsemänvuotias, kun hänet silvottiin. Toimenpide oli viedä häneltä hengen. Traumatisesta kokemuksesta jäi syvät fyysiset ja psyykkiset arvet.

Vartuttuaan Asma liittyi World Visionin tukemaan toimikuntaan, joka lisää tietoisuutta sukupuoleen kohdistuvasta väkivallasta, muun muassa tyttöjen ja naisten sukuelinten silpomisesta.

Asma käytti lukemattomia tunteja lasten vanhempien sekä yhteisöjohtajien tapaamisiin, joissa hän kertoi silpomisen pitkäaikaisista seurauksista. Asma kuvasi fyysisiä komplikaatioita ja psyykkistä traumaa. Hän kyseenalaisti syvälle juurtuneita uskomuksia.

Asman ja hänen toimikuntansa uupumaton vaikuttamistyö on vaikuttanut merkittävästi silpomisen vähentymiseen Somalian Puntmaassa. Nykyään yli 70 prosenttia Asman yhteisön 6–10-vuotiaiden tyttöjen vanhemmista on julkisesti sitoutunut luopumaan silpomisesta.

Asma ja hänen tiiminsä jatkavat vaikuttamistyötään nollatoleranssi-kampanjalla. Asma uskoo, että silpomisen kieltävän lain voimaansaattaminen loisi oikeudellisia seuraamuksia toimenpiteen tekijöille ja vähentäisi silpomistapausten määrää entisestään.

– Haluan inspiroida muita liittymään silpomisen vastaiseen taisteluun ja työskentelemään kohti tulevaisuutta, jossa yksikään tyttö ei joudu kokemaan samaa kipua ja traumaa, jonka itse jouduin kohtaamaan. ●

Asman vaikuttamistyön ansiosta yhä useampi vanhempi ei enää kannata silpomista (kuvan nainen ja lapsi eivät liity juttuun).

Ihmisten hätä on suuri Lähi-idässä

MILJOONAT IHMISET tarvitsevat humanitaarista apua eri puolilla Lähi-itää. World Visionin avustustyö on käynnissä alueilla, joihin sillä on pääsy. Tällä hetkellä hätäapua jaetaan Länsirannalla, Libanonissa sekä Syyrian pohjoisosissa.

Länsirannalla World Visionin avustustyö on käynnissä haastavissa olosuhteissa. Arviolta 75 prosenttia perheistä

elää köyhyysrajan alapuolella, eikä pysty hankkimaan perustarvikkeita.

Hätäapu on tähän mennessä tavoittanut 415 000 ihmistä, joista yli puolet on lapsia. Ruoka- ja käteisavun lisäksi toimitetaan muun muassa hoitotarvikkeita terveysasemille. ●

Kouluruoka saa aikaan isoja asioita

Suomen World Vision kampanjoi kouluruoan puolesta, sillä kouluateria ehkäisee tehokkaasti lapsen nälkää. Tänä vuonna Suomen World Visionin Kouluruokakampanjan kasvona on ruoka-alan moniosaaja Teresa Välimäki.

– KOULURUOKA SAATTAA OLLA

monelle lapselle ainoa lämmin ruoka päivässä. Ruoan pitäisi olla kaikkien perusihmisoikeus, etenkin lasten, Välimäki sanoo.

Hän lähti mukaan Kouluruoka-kampanjaan, koska toivoo, että ruoka ja hyvinvointi jakautuisivat maailmassa oikeudenmukaisemmin ja tasaisemmin.

– Pidän todella tärkeänä kaikkea työtä, jota voimme tehdä apua eniten tarvitsevien hyväksi.

Tyttöjen koulupudokkuus vähenee

Maailmassa on käynnissä historiallisen paha nälkäkriisi, josta kärsivät erityisesti lapset. Päivittäinen kouluruoka olisi monelle lapselle pelastus, mutta useissa maissa sitä ei ole tarjolla.

Viime vuonna 1,3 miljoonaa lasta sai kouluruokaa World Visionin tuella mm. Ruandassa, Burundissa, Venezue-

– Kouluruoka on arvokas etu suomalaisille lapsille. Hyvä, ravitseva, ilmainen ja joka päivä tarjoiltava kouluruoka ei ole itsestäänselvyys, Teresa Välimäki sanoo.

Tule yrityskumppaniksi

- Nostat kouluruoan arvostusta Suomessa ja maailmalla
- Olet mukana ratkaisemassa pitkään jatkunutta nälkäkriisiä
- Toteutat vastuullisuutta helpolla ja tutkitusti vaikuttavalla tavalla
- Erottaudut muista: Kouluruoka-kampanjan avulla voimme yhdessä kasvattaa näkyvyyttä ja tehdä samalla hyvää niin maailmalla kuin meillä Suomessa

lassa ja Etelä-Sudanissa. Kouluruoka saa aikaan isoja asioita; lapset tulevat säännöllisemmin kouluun, tyttöjen koulupudokkuus vähenee, lasten jaksaminen ja oppimistulokset paranevat ja vanhempien toimeentulo kohenee.

Tuloksia syntyy varsin pienellä rahalla. Vain seitsemällä eurolla saa kouluruuan yhdelle lapselle kuukaudeksi. ●

Lue lisää:
worldvision.fi/kouluruoka

**Ota
yhteyttä:**

Auli Salomaa
markkinointipäällikkö
auli.salomaa@worldvisionnordic.org
p. 044 355 1145

Anni Ruuth tukee tyttöjen oikeuksia

MUOTISUUNNITTELIJA

ANNI RUUTH ajattelee, että kauneus syntyy välittämisestä. Ruuth oli keväällä mukana Suomen World Visionin tyttöjen oikeuksia puolustavassa kampanjassa, jossa nostettiin esiin muun muassa lapsiavioliittojen vastaista työtä.

– On meidän aikuisten tehtävä välittää ja pitää huolta lapsista puhumalla epäkohdista ääneen. Äitinä, naisena ja suunnittelijana, jolla on olemassa oleva yleisö, koen velvollisuudekseni tuoda näkyväksi lapsiavioliitto-ongelmaa ja jakaa tietoa.

Samalla Ruuth haluaa rikkoa mahdollista mielikuvaa kylmästä ja pinnallisesta muodin maailmasta.

– Kauneutta on se, että me välitämme ympärillämme olevista ihmisistä, ympäristöstä ja siitä millaiset vaikutukset meidän toiminnallamme on tässä hetkessä ja tulevaisuudessa

Maaliskuun myynnistään hän lahjoitti viisi prosenttia World Visionin Mimmirahastolle.

– Kannustan myös muita yrittäjiä ja yrityksiä hyväntekeväisyyteen. Se vaatii lopulta meiltä niin vähän, mutta sillä voi olla suuri merkitys ja vaikutus lahjoituskohteelle. ●

Insera lahjoitti lastenpyörän

WORLD VISION ja Insera ovat tehneet yhteistyötä jo kolmen vuoden ajan. Tänä vuonna Insera lahjoitti lastenpyörän Suomen World Visionin järjestämään arvontaan.

– Haluamme osoittaa yrityksemme vastuullisuusohjelman mukaisesti tukemme lapsille ja nuorille. Suomen World Vision on ollut luotettava kumppani laajentaessamme vastuullisuustyötämme kotimaasta myös globaalille tasolle, Inseran toimitusjohtaja **Tomi Kaarela** kertoo. ●

Relove loves Mimmirahasto

SUOMALAINEN SECOND HAND -LIIKE RELOVE ja Suomen World Vision yhdistivät keväällä voimansa tyttöjen puolesta. Relove-myymälöissä Helsingin Fredrikinkadulla sekä Tampereen Stockmannilla oli esillä reilun kuukauden ajan erityinen Mimmirahasto-vaaterekki.

– Tämä oli ihana, innovatiivinen yhteistyö. Lahjoittaja pystyi tukemaan tyttöjä joko antamalla oman vaatteen myytäväksi tai ostamalla uuden vaateen tästä erityisestä rekistä, Suomen World Visionin markkinointipäällikkö **Johanna Haikarainen** kertoo.

Rekin tuotto ohjattiin kokonaisuudessaan World Visionin Mimmirahastoon eli tyttöjen oikeuksia tukevaan työhön. ●

World Vision

Näe muutos

**HYVÄT
ASIAT
JÄÄVÄT
ELÄMÄÄN.**

Lataa maksuton
testamenttiopas:

worldvision.fi/testamentti

Faddrarnas stora inverkan

A photograph of a World Vision volunteer, a man in a white and orange shirt and a cap, walking on a dirt path in a rural village. He is holding the hands of three children: a girl in a blue hat and plaid skirt, a girl in a white shirt and blue pants, and a boy in an orange shirt with a cartoon character. They are walking towards the camera. In the background, there are simple houses with orange roofs and a cloudy sky.

Det finns över 2,1 miljoner World Vision -faddrar.
Deras stöd når nästan 15 miljoner barn runt
om i världen. På detta uppslag har vi samlat
forskningsbaserad information om vilken inverkan
faddrarnas gåvor har på barns liv globalt.

*Siffrorna har sammanställts
av internationella World
Vision baserat på årsrapporter
från områdesprogram i
verksamhetsländer.*

På några minuter

VARANNAN MINUT

får en familj en handtvättstation installerad i sitt hem.

VAR FEMTE MINUT

får en person som lever mitt i en hungersnöd matstöd och hjälp till sin familj.

VAR TIONDE MINUT

får en jordbrukare utbildning i hållbara jordbrukstekniker.

Visste du?

- World Vision är den största frivilligorganisationen i världen som arbetar för att förbättra tillgången till rent vatten i utvecklingsländer.
- World Vision's hjälparbete når **över 300 miljoner** utsatta barn. ●

På en timme

VARJE TIMME

hjälp vi ett barn som lider av svår undernäring att få livräddande vård.

VARJE TIMME

får 150 människor tillgång till rent vatten.

På en dag

VARJE DAG

utbildar vi fyra hälsovårdare i att identifiera och behandla barns undernäring.

VARJE DAG

får 2 000 människor tillgång till en trygg tai hygienisk toalett i anslutning till sitt hem.

På en vecka

VARJE VECKA

lär sig 100 vårdnadshavare att laga näringsrika måltider som stärker barns hälsa.

VARJE VECKA

får 100 jordbrukarfamiljer material och stöd för att odla rikliga skördar och föda upp friska djur.

TEKSTI **Tiina Usvajoki**
 KUVA **Minna Annola**

Monica ja Desire eivät pelkää puuttua epäkohtiin. He haluavat tytöille paremman tulevaisuuden.

MONICA JA DESIRE: Tyttöjen oikeuksien puolustajat

Ugandassa Adjumanin pakolaisalueella kokoontuu World Visionin tukema rauhankerho, jossa nuoret puhuvat suoraan lasten kaltoinkohtelusta. Monica, 15, ja Desire, 14, kertovat, mikä heitä huolestuttaa eniten tyttöjen tilanteessa.

Monica ja Desire katsovat tiukasti kohti. On selvää, että he eivät halua puhua niitä näitä. Molemmat tytöt kertovat muuttuneensa rauhankerhon ansiosta rohkeammiksi. Myös ihmissuhdetaidot ovat kehittyneet.

– Olin ennen todella ujo. En uskaltanut puhua ihmisten edessä ja riitaanuin helposti muiden lasten kanssa.

Nyt uskallan puhua vaikeistakin aiheista ja olen oppinut, että riitelyssä ei ole järkeä. Asiat pystyy ratkaisemaan neuvottelemalla, Desire aloittaa.

Rauhankerhossa lapset ja nuoret oppivat keskustelemaan, väittelemään, auttamaan muita ja tuomaan päivänvaloon lasten oikeuksien rikkomuksia. Yksi kerhon tärkeimmistä tavoitteista on edistää pakolaisten ja paikallisten asukkaiden sopuisaa yhteiseloa. Rau-

hankerholaisista suurin osa on lähtöisin Etelä-Sudanista.

Isoimmat huolet

Monica kohentaa ryhtiään ja alkaa puhua tyttöjen oikeuksista. Hän nimeää kaksi asiaa, joista on erityisen huolissaan.

– Lapsityö ja varhaiset avioliitot. Molemmat ovat yhä yleisiä tällä seudulla. Jos tyttö käy koulussa vain satunnaisesti, syynä on useimmiten työnteko. Monissa perheissä vanhemmilla ei ole varaa koulumaksuihin, jolloin tyttö jää kotiin auttamaan kotitöissä.

Monica sanoo, että joskus tyttö vain katoaa koulusta.

FAKTA

- Rauhankerhoissa nuoret saavat tietoa lastensuojelusta ja omista oikeuksistaan.
- He oppivat ilmaisemaan itseään ja tunteitaan sekä rohkaistuvat auttamaan muita.
- He oppivat ympäristönsuojelusta.
- Suurin osa kerholaisista on paennut perheensä kanssa Etelä-Sudanista.

– Hän on saattanut joutua naimisiin. Usein vielä huomattavasti vanhemmalle miehelle.

Desire kertoo, että heikoimmassa asemassa ovat köyhimpien perheiden tytöt.

– Lapsilla ei aina ole edes vaatteita eikä patjaa, jonka päällä nukkua. Joskus vanhemmat vain lähtevät ja lapset jäävät keskenään. Perheen vanhin saattaa olla vain 10-vuotias. Hän ei pääse kouluun, sillä hänen on huolehdittava sisaruksistaan.

”Meissä on voimaa”

Molemmat tytöt painottavat, että heillä on keinoja puuttua epäkohtiin ja vaikuttaa tulevaisuuteen.

– Kun näemme, että lapsia kohdellaan huonosti tai tyttö ei ilmesty kouluun, kerromme asiasta eteenpäin. Vaadimme, että tapauksiin puututaan. Lapsiavioliittoja pystytään estämään ja tyttöjä saadaan takaisin koulunpenkille, Monica vakuuttaa.

Muutos vie aikaa ja kysyy kärsivällisyyttä. Monicalla ja Desirellä on kuitenkin vahva usko parempaan.

– Osaamme vaatia, keskustella ja perustella. Tiedämme oikeutemme ja aiomme jatkaa niiden puolustamista.

He poseeraavat kameralle itsevarmoina ja nostavat nauraen nyrkkinsä ylös.

– Meissä on voimaa. Girlpoweria! ●

Suomen World Vision puolustaa lasten oikeuksia eri puolilla maailmaa. Työmme lähtökohta on kristillinen lähimmäisenrakkaus.

Meillä on suomalaisten rahoittamia kehitysyhteistyökohteita useissa eri maissa. Autamme siellä, missä tarve on suurin. Kohdealueiden ihmisten uskonto, etninen tausta tai poliittinen vakaus ei vaikuta avustustyöhömmme.

Tavoitteenamme on muuttaa kaikkein heikoimmassa asemassa olevien lasten elämää pysyvästi.

Olemme ulkoministeriön ohjelmaturkijärjestö ja itsenäinen osa kansainvälistä World Vision -verkostoa. Kansainvälisesti World Visionin avun piirissä on yli 100 miljoonaa ihmistä. Järjestö toimii lähes 100 maassa. ●

Suomen World Vision maailmalla

. A7 D2

Kouluruoka lapselle
kahdeksi kuukaudeksi
15 €

Avustuspaketti
Ukrainan lapsille
45 €

Ammattikoulutus
125 €

Stipendi tytölle
30 €

AINEETON LAHJA KESÄN TÄHTIHETKIIN

Muista vastavalmistunutta tai opettajaa. Anna merkityksellinen konfirmaatio- tai häälahja. Aineeton lahja ilahduttaa sankaria sellaisenaan, tai sen voi hankkia osaksi lahjakokonaisuutta.

Aineettomassa lahjakaupassamme voit:

- Valita lahjallasi sähköisen kortin ja ajastaa sen sopivaan hetkeen
- Tuunata korttisi erilaisilla taustaväreillä, henkilökohtaisella tervehdyksellä ja ajankohtaan sopivalla teemakuviuksella
- Ostaa useamman lahjan samalla kerralla
- Hoitaa muistamiset helposti ja jakaa iloa

Katso kaikki lahjat: worldvision.fi/lahjakauppa